

Дело C-775/19

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

22 октомври 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

22 юли 2019 г.

Жалбоподател:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Отвeтник:

Hauptzollamt Singen

Предмет на главното производство

Вносни сборове, определяне на митническата стойност

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли плащания, които купувачът на стока извършва в допълнение към покупната цена, в зависимост от приходите си, един път годишно в продължение на четири години за правото да продава стоката

- на определена територия,
- за първи път,

- ексклузивно, и
- постоянно,

да се разглеждат като роялти и лицензни такси по смисъла на член 32, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „МК“), които се добавят към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки съгласно член 32, параграф 5, буква б) от МК във връзка с член 157, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „Регламентът за прилагане на МК“)?

2. Трябва ли такива възнаграждения да се добавят само пропорционално към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки, и ако отговорът е утвърдителен, съгласно какви критерии?

Цитирани разпоредби от правото и съдебната практика на Европейския съюз

Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) (наричан по-нататък „МК“), член 32, параграф 1, буква в), параграф 2 и параграф 5, буква б)

Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) (наричан по-нататък „Регламентът за прилагане на МК“), по-специално член 157, параграфи 1 и 2, членове 158, 160 и 161

Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 2015 г., стр. 558) (наричан по-нататък „Регламент за изпълнение 2015/2447“), член 136, параграф 1, първо изречение и параграф 4, буква а)

Споразумение за прилагане на член VII от общото споразумение за митата и търговията (наричан по-нататък „Кодексът за митническа оценка на ГАТТ“) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 119; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 128), член 8, параграф 3 и бележките към него

Решение на Съда от 9 март 2017 г., GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195

Кратко представяне на фактическата обстановка и на производството

- 1 Страните в главното производство спорят по въпроса дали плащанията, които са извършени от жалбоподателя към неговите доставчици за (изключително) право на разпространение, трябва да се добавят към действително платената цена за внасяните стоки.
- 2 Предметът на дейност на предприятието на жалбоподателя е търговията (на едро), по-конкретно с хавански пури. Жалбоподателят придобива кубинските пури от Habanos S.A., кубинското държавно предприятие за износ на пури.
- 3 На 31 януари 2012 г. жалбоподателят и Habanos S.A. сключват споразумение на английски език, наречено „Exclusive Distribution Agreement“ (наричано по-нататък „EDA“), съгласно което жалбоподателят притежава изключителното право на разпространение на пури на Habanos S.A. за германския и за австрийския пазар.
- 4 В замяна жалбоподателят се задължава всяка година в продължение на четири години да плаща на Habanos S.A. за предоставянето на изключителното право на разпространение в Австрия сума, наречена „compensation“, която е в размер на 25 % от приходите си от продажбите за Австрия.
- 5 Както е уговорено, сумата, наречена „compensation“, се фактурира всяка година от жалбоподателя и се заплаща от същия. След изтичане на определения в договора период (27 февруари 2016 г.) плащанията са прекратени. За изключителното право на разпространение в Германия жалбоподателят не плаща съответна сума, наречена „compensation“.
- 6 Покупката на пурите не се осъществява посредством писмен договор, а във всеки случай чрез поръчка и приемане на поръчката. Жалбоподателят получава ценоразпис, въз основа на който се правят съответните поръчки. В това отношение покупните цени не са зависели от обстоятелството, в която държава жалбоподателят препродава пурите. При поръчка от страна на жалбоподателя Habanos S.A. издава фактура и доставя поръчана стока.
- 7 По принцип жалбоподателят реализира вноса на кубински пури, като използва митнически склад тип D, за който е получил разрешение. Складът се намира в седалището на жалбоподателя във Валдсхут-Тинген, Германия. Пропускането за редовен внос се извършва при освобождаването от митнически склад чрез включеното в разрешението опростено приключване на процедурата съгласно член 278, параграф 3 от Регламента за прилагане на МК, тоест чрез вписване на данни в отчетността и без ново представяне. При складирането на пури на доставчика Habanos S.A. в своя митнически склад

тип D жалбоподателят декларира действително платените покупни цени заедно с допълнителни плащания (за товар, застраховка и др.), но без да взема предвид плащанията, наречени „compensation“, като основа за определяне на митническата стойност. Всъщност към датата на складирането все още не е било установено кои от пурите са продадени за Германия и кои за Австрия.

- 8 При приключване на митническа проверка на жалбоподателя, проверяващият изразява становището, че възнаграждението, наречено „compensation“, представлява отделна част от покупната цена, която следва да се вземе предвид при определяне на митническата стойност съгласно член 29, параграф 3, буква а) от МК.
- 9 Ответникът Hauptzollamt (митническа служба) приема становището на проверяващия и издава няколко акта за установяване на митническо задължение, в това число и единствения спорен в настоящия случай акт от 28 август 2015 г., с който налага вносно мито. На 23 септември 2015 г. жалбоподателят подава жалба по административен ред срещу този акт, която обаче е уважена само отчасти от Hauptzollamt. Последният отхвърля жалбата в останалата ѝ част като неоснователна.
- 10 С жалбата, която подава на 6 декември 2017 г., жалбоподателят оспорва неправилното според него добавяне на плащанията, наречени „compensation“, към митническата стойност на остойностяваните стоки.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

- 11 Според запитващата юрисдикция спорът се отнася до въпроса дали като договорна стойност следва да се вземе предвид само платената от жалбоподателя покупна цена за внесените от трета страна стоки (пури на доставчика Habanos S.A.) — тогава жалбата би трябвало да бъде уважена — или дали освен това към митническата стойност следва да се добавят и плащанията, наречени „compensation“, които са извършени от жалбоподателя в зависимост от размера на неговите приходи от доставки за Австрия — тогава жалбата би трябвало да бъде отхвърлена.

По първия преюдициален въпрос

- 12 Запитващата юрисдикция приема, че разглежданото възнаграждение („compensation“), не е отделена част от покупната цена съгласно член 29, параграф 3, буква а) от МК.
- 13 Тъй като възнаграждението, наречено „compensation“, се плаща за права, свързани с използването или препродажбата на внесените стоки, съгласно член 157, параграф 1, трето тире от Регламента за прилагане на МК това възнаграждение представлява по-скоро роялти и лицензионна такса по смисъла на член 32, параграф 1, буква в) и параграф 5, буква б) от МК.

Такива роялти и лицензионни такси се добавят към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки съгласно член 32, параграф 1 буква в) и параграф 5, буква б) от МК във връзка с член 157, параграф 2 от Регламента за прилагане на МК когато са изпълнени три кумулативни условия, а именно, първо, лицензионните такси или възнаграждения не трябва да бъдат включени в действително платената или подлежащата на плащане цена, второ, те трябва да бъдат свързани с остойносттаваните стоки и трето, купувачът трябва да е длъжен да плати тези лицензионни такси като условие за продажбата на внасяните стоки (вж. решение на Съда от 9 март 2017 г., GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, относно марки).

- 14 По отношение на първото условие според запитващата юрисдикция от разпоредбите на разглеждания лицензионен договор, тоест от EDA, следва, че лицензионните такси или възнаграждения за изключителното право на разпространение на пури в Австрия не са включени в покупната цена на остойносттаваните стоки.
- 15 Що се отнася до третото условие, според запитващата юрисдикция плащането на спорното възнаграждение, наречено „compensation“, също е условие за продажбата по смисъла на член 157, параграф 2, второ тире от Регламента за прилагане на МК. Обстоятелството, че задължението е отпаднало след четири години, не означава, че (изключителното) право на разпространение в Австрия е било предоставено на жалбоподателя и без заплащане на лицензионната такса. Също така е без значение, че възнаграждението, наречено „compensation“, е договорено не при съответните продажби, а в EDA, тъй като е достатъчно да има рамков лицензионен договор, когато от него — както при разглеждания EDA — следва, че всички бъдещи отделни договори за продажба трябва да зависят от плащането на лицензионна такса или възнаграждение. Следователно трябва да се приеме, че без плащането на спорното възнаграждение Habanos S.A. не би доставило определените за разпространение в Австрия стоки или поне не в съответствие с определените в договора условия.
- 16 Запитващата юрисдикция обаче има съмнения относно изпълнението на второто условие, тоест дали плащането по смисъла на член 157, параграф 2, първо тире от Регламента за прилагане на МК е свързано с остойносттаваната стока. Въпросът дали лицензионна такса или възнаграждение са свързани с вносната стока, тоест с тях се плащат свързани със стоката услуги, трябва да се преценява въз основа на всички обстоятелства по случая, по-специално като се вземе предвид лицензионният договор. Методът за изчисление няма решаващо значение. Когато — както в случая — изчислението на размера на лицензионната такса или възнаграждение зависи от прихода от препродажба на вносната стока, това всъщност не обосновава презумпцията съгласно член 161, параграф 2 от Регламента за прилагане на МК, че с лицензионната такса се плаща за свързани със стоките услуги. От друга страна обаче, както е видно от член 161, параграф 2 от Регламента за прилагане на МК, такъв

метод на изчисление не изключва обстоятелството, че лицензионната такса е свързана с вноската стока.

- 17 В това отношение запитващата юрисдикция приема, че жалбоподателят е трябвало да плати спорното възнаграждение, наречено „compensation“, както за правото да продава внесените стоки за първи път на австрийския пазар (право на разпространение), така и за това, че притежаваното от него право на разпространение на пурите в Австрия е изключително (териториална защита).
- 18 Доколкото жалбоподателят е трябвало да плати „compensation“ за правото да препродава и разпространява внесените пури (за първи път) в Австрия, според запитващата юрисдикция платената лицензионна такса по принцип е свързана по смисъла на член 157, параграф 2, първо тире от Регламента за прилагане на МК с внесените стоки, тъй като правото на разпространение или препродажба е част от прехвърлянето на правото на разпореждане при придобиването на внесените стоки.
- 19 Доколкото обаче жалбоподателят е трябвало да плати „compensation“ за правото единствен да продава хавански пури в Австрия (териториална защита), тоест Habanos S.A. не извършва доставки за други клиенти, има съмнения по отношение на връзката на плащанията със стоката.
- 20 Запитващата юрисдикция е склонна да приеме, че плащания, които купувачът извършва в допълнение към покупната цена на внасяната стока изключително за правото единствен да продава стоката на определена територия не следва да се вземат предвид като роялти и лицензионна такса по смисъла на член 32, параграф 5, буква б) от МК във връзка с член 157, параграф 2 от Регламента за прилагане на МК при определянето на митническата стойност. Всъщност докато правото стоката да бъде препродавана, съответно разпространявана, се отнася до правото на разпореждане със стоката и поради тази причина е вълплетено в него (вж. по този въпрос понастоящем също член 136, параграф 1, първо изречение от Регламент за изпълнение 2015/2447), изключителното право на разпространение представлява допълнително право, което се разпростира извън обхвата на претенцията за прехвърляне на правото на разпореждане със стоката. Съответно лицензионната такса или възнаграждение се плаща не като насрещна престация за внесената стока, а за ангажимента продавачът да не извършва доставки за други лица на договорената територия.
- 21 Горепосоченият спорен въпрос може да бъде оставен без отговор само ако — за разлика от запитващата юрисдикция — се приеме становището, че възнагражденията, които се плащат от купувача в допълнение към покупната цена на стоките (изключително) за предоставянето на териториална защита, вече трябва да бъдат добавени като роялти и лицензионна такса съгласно член 32, параграф 5, буква б) от МК във връзка

с член 157, параграф 2 от Регламента за прилагане на МК към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки.

- 22 Накрая, с оглед на изложеното от Съда в решение от 9 март 2017 г., GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, запитващата юрисдикция приема, че за преценката на връзката на спорното възнаграждение, наречено „compensation“, със стоката няма значение, че в настоящия случай към датата на продажбата с цел износа на спорните пури все още не е било установено дали същите ще бъдат препродавани на клиенти на жалбоподателя в Германия — тук жалбоподателят вече притежава правото на разпространение, независимо от плащането на „compensation“ — или в Австрия.

По втория преюдициален въпрос

- 23 Ако възнаграждения, които се плащат единствено за предоставянето на териториална защита, не се добавят към действително платената или подлежащата на плащане цена за внасяните стоки съгласно член 32, параграф 5, буква б) от МК във връзка с член 157, параграф 2 от Регламента за прилагане на МК, по отношение на възнаграждения, които — както в случая — се плащат както за правото купувачът на стоките за първи път да извършва доставки на определена територия, така и за обстоятелството, че това право на разпространение му се предоставя изключително, възниква другият въпрос дали тези лицензионни такси или възнаграждения трябва да се добавят общо към покупната цена на внасяните стоки, или трябва впоследствие да се разделят на част, която подлежи на добавяне към покупната цена и част, която не е релевантна от гледна точка на правната уредба на митническата стойност.
- 24 Съдът се е произнесъл във връзка с обхвата на член 158, параграф 3 от Регламента за прилагане на МК, че може да бъде извършено добавяне съгласно член 32, параграф 1, буква в) от МК и когато лицензионни такси или възнаграждения са свързани отчасти със стоките и отчасти с услуги, предоставяни след вноса. В този случай посочената корекция трябва да се извърши въз основа на обективни и подлежащи на количествена оценка данни, които позволяват да се определи размерът на лицензионните такси или възнаграждения, свързани с тези стоки (решение от 9 март 2017 г., GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, т. 52).
- 25 Първо възниква въпросът дали тези принципи могат да се приложат към настоящия случай на предоставяне на право на разпространение за първи път заедно с териториална защита и следователно платеното от жалбоподателя възнаграждение, доколкото се отнася до предоставянето на правото на разпространение за първи път в Австрия, трябва да се добави отчасти към цената на внасяните стоки съгласно член 32, параграф 5, буква б) от МК във връзка с член 157, параграф 2 от Регламента за прилагане на МК (вж. Споразумение за прилагане на член VII от общото споразумение за

митата и търговията от 1994 г. (ОВ L 336, 1994 г., стр. 119; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 128), член 8, параграф 3).

- 26 При утвърдителен отговор на този въпрос възниква следващият въпрос дали и евентуално съгласно какви критерии следва да се извърши разпределението на лицензионната такса или възнаграждение, когато — както при разглежданото възнаграждение, наречено „compensation“ — липсват обективни и подлежащи на количествена оценка данни по смисъла на член 32, параграф 2 от МК във връзка с член 158, параграф 3 от Регламента за прилагане на МК, които биха позволили сумата на лицензионните такси или възнаграждения да се разпредели на част, която трябва да се добави към действително платената или подлежащата на плащане цена, и част, която не е релевантна от гледна точка на правната уредба на митническата стойност (вж. по този въпрос също бележките към член 8, параграф 3 от Споразумение за прилагане на член VII от общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. в приложение I към това Споразумение, приложение 23 към Регламента за прилагане на МК относно член 23, параграф 2 от МК, както и коментар № 3 на Комитета по Митническия кодекс (митническа стойност), точка 7 и точка 11 и сл.).